

ad 1. Hvad det første Punkt angaar, er Forholdet nu det, at de nævnte Forsikringspræmier beskattes dobbelt, først paa det Tidspunkt, da de indeholdes i Lønningen, dernæst naar de udbetales i Form af Pension eller Overlevelsrente. Noget anderledes stiller Forholdet sig ved „Livsforsikring“, altsaa Kapitalforsikring; her betales delvis kun Skat en Gang, nemlig naar Beløbene indeholdes i Lønningen, men ikke, naar Kapitalen forfalder til Udbetaling (til Enken f. Eks.), idet der i Skatteloven af 15. Maj 1903 § 5. b. udtrykkelig siges, at „Til Indkomst henregnes ikke . . . Formueforøgelse, der hidrører fra . . . Udbetaling af Livsforsikringer“. Der betales altsaa her kun Dobbeltskat af de fremtidige Renter, men ikke af selve Kapitalen. Selvfølgelig føles Uretfærdigheden dog stærkest ved Tegning af Overlevelsrenter, da det i aldeles overvejende Grad er de mindst lønnede, der maa nøjes med at tegne Overlevelsrente etc., medens de mere velstaaende tegne den kostbarere Kapitalforsikring.

Og særlig iøjnefaldende bliver Forholdet, hvis Hustruen dør først, da mister Embeds- og Bestillingsmanden sine Indskud, hvis Overlevelsrente er tegnet, og har altsaa aldrig haft nogen som helst Nytte af dem og burde altsaa heller ikke have betalt Skat af dem; de inddrages jo netop i Statskassen til Fordel for nogle andre.

Tidligere, før 1903, var Forholdet i øvrigt netop saaledes, som vi nu andrage om, at det maa blive, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 15. Februar 1861, hvor der udtrykkelig siges, at „den Præmie, som en Embedsmand er pligtig at betale for at sikre sin eventuelle Enke den befalede Overlevelsrente, bør tages til Afdrag i hans Indtægt“ ved Beskatning efter Formue og Lejlighed.

ad 2. Hvad det andet Punkt angaar, kunne Embeds- og Bestillingsmænd i mange Tilfælde unddrage sig en alt for urimelig høj Kommuneskat ved at bosætte sig udenfor den Kommune, hvor deres Statstjeneste foregaar. Berøver man dem denne Ret ved at kræve Erhvervsskat af dem, taler Billighed og Retfærdighed for, at man paa anden Maade holder dem skadesløse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

4. Fra *Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælperforeninger* om Indførelse ved Lov af et tilstrækkeligt Antal Siddepladser i Butikker og Udsalgssteder til Brug for Butiksmedhjælpere. (Indbragt den 19. Januar 1907 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, *Bluhme*).

Andragendet er en Gentagelse af et i Samlingen 1904—05 indbragt Andragende, om hvilket Udvalget udtalte, at da Sagen var under Overvejelse i Ministeriet, gjorde det ikke Indstilling (se Tillæg B. for 1904—05, Sp. 1671—72).

Da Sagen fremdeles er under Overvejelse i Ministeriet, gør Udvalget *ingen Indstilling*.

5. Fra *Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælperforeninger* om Indførelse ved Lov af en Normalarbejdstid for Handels- og Kontormedhjælpere. (Indbragt den 19. Januar 1907 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, *Bluhme*).

Andragendet er saalydende:

Da en gennemgribende Forkortelse af Handels- og Kontormedhjælpernes Arbejdstid savner Betingelser for at kunne gennemføres ved privat Initiativ, tillader undertegnede Organisation sig at andrage den høje Regering og Rigsdag om i indværende Rigsdagssamling at forelægge Forslag til „Lov om Arbejdstiden for Handels- og Kontormedhjælpere“.